

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jacobi Alvarez de Paz Opera

De Vita Spirituali, Eivsque Perfectione - Libri quinque

Álvarez de Paz, Jacobo

Lvgdvni, 1611

De Sex indiciis vitæ spiritualis. Cap. iij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77833)

Psal. 18.
13.

telligit: Ab occultis meis munda me, & ab alienis parce seruo tuo, quoniam ipsa, quae nescimus, nos saepe maculant, nisi Deus, qui occultorum est conditor, quae sibi displicent, occulta detergat.

De sex iudiciis vitae spiritualis.

CAPVT III

ITCET hoc ita sit, de gratia, ac vita spirituali anima, nos omnino certos esse non posse, ea nimirum certitudine, quae aut euidens sit, vt scientia, vel vt fides diuinitus indita nullam falsitatem admittat: Non tamen sine testimoniis reliquit amicos suos Deus, quibus declararet erga illos diuitias misericordiae suae, ipsosque vitam spirituales habere sufficienter ostenderet. Sicut enim mulier illa à Ioane in Apocalypsi conspecta, quae sine dubio representabat Ecclesiam, erat amicta sole, & luna sub pedibus eius, & in capite eius corona stellarum duodecim: Ita gratia huius Ecclesiae vita, & vere regina, origoque virtutum, non solum est diuino quodam splendore circumdata, & inconstantiae humani cordis praelata, sed etiam duodecim coronata signis tamquam duodecim fulgentissimis gemmis, quorum lumine se homini ostentat, & an intus lateat in animo probabili quadam attestacione commostrat. Licet ergo nobis pro consolacione iustorum, & in gratiam huius praestantissimae vitae, qua viuimus, si forte viuimus, & qua viuunt, quotquot iusti viuunt, tantisper immorari, & harum gemmarum ostendere pulchritudinem, siue horum signorum vim, & naturam exponere: ex quibus, an quis Deo viuat, an vero mortuus sit, possit capere coniecturam. Nec vero à proposito egredimur, dum ista iudicia declaramus, quoniam, & gratia sunt, ac vitae spiritualis effectus, & magnopere roborant nos, vt hoc praestantissimum donum, quod nobis inesse ex huiusmodi iudiciis coiectamur, toto conatu atque diligentia seruemus. Meditabamur sane, gratiam, quae nos Deo gratos facit, Rationali summi sacerdotis fuisse signatam, neque hoc omnino dissidet à patrum sententia. Si enim rationale (vt putat Gregorius) munditiam cogitationum significat, quid prohibet ipsam munditiam, ac totius animae nostrae puritatem in illo intelligere, quae minime ab ipsa gratia, & animae vita feceruntur. Optima quidem gratiae, & vitae spiritualis imago. Nam rationale, licet paruum, ceteris tamen (vt inquit Hieronymus) sacratius vestimentum, duplex erat, in mensuram palmi, ex auro & quatuor coloribus, hyacinto, & purpura, coeoque bis tincto, & bysso retorta cointextum, atque à superhumerali dependens, pectus sacerdotis, sedem scilicet cordis, operiebat, & exornabat. Nomina doctrinae, & veritatis (vt inquit Augustinus, & Hugo Victorinus) in ipsa textura habebat descripta, & duodecim pretiosissimis gemmis, quatuor ordinibus dispositis ornabatur, quae & duodecim Patriarcharum nomina praeferebant, & eminus positae rationalis pulchritudinem ostendebant: Per quatuor annulos, quos habebat in angulis, superhumerali vitia hyacintina copulabatur, & ne diffunderet iungebatur.

O pulcherrima gratiae imago, o praeclarissima vitae spiritualis significatio! Gratia namque vestis sacerdotalis est, illorum nimirum sacerdotum, ad quos loquebatur Petrus, dicens: Vos autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis. Quibus enim istae laudes conueniunt, nisi iustis,

A & amicis Dei. Hi electi sunt, quia ad aeternam hereditatem vocati, reges, & sacerdotes sunt, qui propriis affectibus imperant, & Deo se totos in odorem suauitatis offerunt. Sancti sunt, quoniam mundi, & immaculati per gratiam, & populus acquisitionis, quia magno sanguinis Christi pretio redempti. Gratia quoque modica est, quod ad externam speciem attinet, sed magna virtute. Nam sicut granum sinapis, minimum quidem est omnibus seminibus, cum autem creuerit, maius est omnibus oleis: Ita hoc donum praestantissimum, paruulum est, id est, amore humilitatis exiguum, sed cum crescit, & se in virtutes, ac bonas actiones dilatat, omnibus donis naturalibus inuenitur superius. Duplex etiam est, quia beneficio virtutum ab ipsa permanantium, internas animae vires moderatur, & corporis sensus, actionesque disponit. In mensuram palmi distenditur, quod (vt notat Beda) distentione manus, & digitorum conficitur, quia ad sui conuersationem, & augmentum, non animum oscitantem, & tepiditate contractum, sed conatum infatigabilem, ac diligentiam pie intentionis requirit. Quare autem ex auro, & quatuor coloribus textitur? Nisi quia auri charitatis, ac quatuor virtutum moralium infusarum, prudentiae, iustitiae, fortitudinis, & temperantiae, est ipsa principium! Et quam ob causam à superhumerali pendet, quod bonorum operum laborem designat, nisi quia bonis operibus conseruatur, & sine vi eorum periculo casus exponitur? Sedem cordis, id est, vitae naturalis domicilium tegit, quoniam haec vita spiritualis, vitam ipsam naturalem, scilicet animam nostram informat. Verum, & Thymim, hoc est, doctrina, & veritate depingitur, quia diuini luminis claritate, & omnium virtutum perfectione decoratur. In hoc igitur mystico rationali, quod animam nostram exornat, & idoneam reddit, vt ante diuinum conspectum appareat, duodecim sunt gemmae pretiosae, id est, duodecim signa probabilitatis, quibus mens nostra, an grata sit Deo, & vitam spiritualem possideat, valeat utcumque cognoscere.

C Primum signum est, contritio vera, & efficax detestatio praeteritorum peccatorum, cum scilicet, terra cordis nostri abundantissimo imbri lachrymarum irrigatur, & amarissimis fletibus absorbetur. Sicut enim naturalis aqua sordes corporis lauat, ita aqua lachrymarum maculas mentis emundat, & iniquitatum nostrarum scditatem astringit. Et quemadmodum ignis inundatione aquarum extinguitur, ita & peccatum lachrymis contritionis interit. Vnde Chrysostomus. Rogum peccatorum extinguimus, non iam aquis multis, sed paruis eum lachrymis, multus enim peccati ignis, atque modica extinguit eum lachryma, nam lachryma, frater, rogum extinguit peccatorum. Si itaque hoc odium peccatorum habes, hunc dolorem experiris, hoc imbre largissimo lachrymarum cor tuum irrigari animaduertis, non temerarie opinaris te à peccatis eratum, & gratiam, ac vitam animae fuisse consequutum. Est namque contritio illud labrum aeneum, de speculis mulierum fabricatum, & in introitu vitae spiritualis collocatum, in quo est aqua doloris, ac lachrymarum, qua mueris, & speculum, id est, iudicium aliquod, in quo tuam munditiam aspicias.

E Secundum signum est, stabilis, ac firma voluntas non perpetrandi aliquod graue peccatum, etiam si quis timeat, aut propriae vitae, aut omnium rerum creaturarum iacturam. Si enim (vt inquit Ioannes Apostolus) omnis, qui in Christo manet, non peccat, non solum ex eo quod vitat omne peccatum exterius, verum etiam quia non admittit, quatenus in Deo manet, peccandi voluntate, qui huius particeps est firmissime voluntatis

Apoc. 1.2.

Gregor. in psal. 2. p. 62.

Exod. 28. 15. Hierony.

Augu. 99. in Exod. 9. Hugo an. mor. in Exo. dum.

2. Petr. 2. 9.

Matth. 13. 31.

Beda in Exod. ca. 28.

Chrys. ho. 5. de paen. nis.

Exod. 39. 8.

1. Ioan. 3. 6.

Fi. 6. ca. 6.

20.

in lo.

8.

9.

5.

20.

13.

